

Bibliodramatikus üzenetek

4. évfolyam 9. üzenet

„Tinóteus, őrizd meg a rád bízott kincset!” (Tim 5,20)

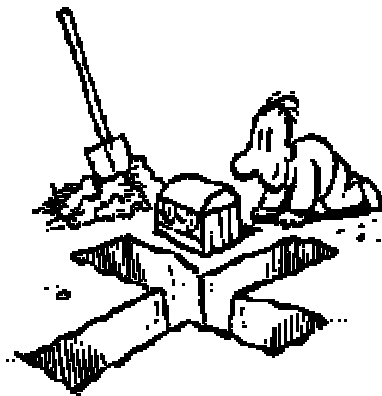
A BDÜ mostani számában azokat a kincseket kívánjuk közzé tenni, amelyek 2004-ben ezidáig tudomásunkra jutott.

Szívügyünk az a kincs, amit bibliodrámának nevezünk. Kincset őrizni, másokat részeltetni belőle nem egyszerű. A kincs megdobogtatja szívünket.

Aki, ami a szívemhez nőtt,
ami szívem szerinti,
akiért, amiért lángol a szívem,
amit a szívemen viselek,
akiért, amiért vérzik a szívem,
akit, amit a szívembe zártam,

az a kincsem.

A folytatódó Grundtvig-akció két nemzetközi konferenciájáról, a pasaréti most beindult egyesületi bibliodrámá sorozat egyik alkalmáról olvashatsz beszámolót. Húsvéthoz közeledvén egy versfordítást és egy meghívót a június elejére tervezett nemzeti bibliodrámá-fórumról.

Az eleven Szó, avagy szükséges-e az egyházban egy újabb reformáció?

1. Nemzetközi Bibliodráma Találkozó
2004. február 13-15.
Lidingö, Svédország

A műhelymunkák választott textusa: A magvető példázata (Lk 8,4-15)

Ambó Ágnes benyomásai:

:

A halas-receptet termő mag

Mi köze a magnak, a magvetésnek a halas étel receptjéhez? Az összekötő kapocs nem más, mint a halakban bővelkedő svéd tengerparton, a Stockholm melletti kisvároskában, Lidingöben megrendezett bibliodráma találkozó.

Februárban nyolcad magammal egy „Grundtvigos” bibliodráma összejövetelen vettem részt.

Akik kicsit járatosabbak bibliodramás körökben, hallhatták már a „Grundtvigos” kifejezést, de számomra, bevallom, sosem volt igazán tiszta miről is van szó. A „Grundtvig”, egy európai program, mely több ország által együtt pályázható annak érdekében, hogy a résztvevők a saját témájukban egységes oktatási programot dolgozzanak ki. Három évvel ezelőtt négy német egy osztrák két magyar és egy svájci intézmény együtt, nagyobb összeget nyert el, hogy egységesítsék a bibliodráma képzést. Ez a pályázat tette lehetővé, hogy az időközben hétre szaporodó tagország bibliodráma vezetői évente kétszer-háromszor találkozhassanak és kimunkálják az egységes képzési rendszert. Ennek a programnak a résztvevői nevezik magukat „Grundtvigosok”-nak.

Nem voltam tisztában azzal, hogy ez a társaság már évek óta összejár, ezért egy cseppet sem izgultam. Később tudtam csak meg jótevőimtől, –akik lehetővé tették, hogy én is eljussak erre az összejövetelre – hogy ők bizony annál inkább tartottak attól, hogy befogadnak-e engem, a „Grundtvigosok”.

Így, hogy a beilleszkedés miatt nem fájt a fejem, Az elutazás előtt két dolog foglalkoztatott, hogy milyen ruhát vigyek magammal, hogy meg ne fagyjak a jegesmedvék között és az, hogy hogyan fogom érteni a biblia szövegét angolul.

Az első kellemes meglepetés Stockholmba érve az volt, hogy enyhébb idő fogadott minket, mint amit itt hagyunk Budapesten. A *meleg* fogadtatás része volt a mindig mosolygó, majd két méter magas, tekintélyes hordóhasat viselő Lars Gunnart,

börtönlelkész is, a házigazdáink egyike, aki nem volt rest a négy különböző időpontban érkező kilenc magyar résztvevő elé külön-külön kijönni a reptérre, és betaxizni mindenkit a Teológiai Népfőiskolára Lidingö-be¹. Lars-Gunnart utazás közben csak úgy, szórakoztatásképpen, nagy nevetések közepette elmesélte, hogy képzeljük, nemrégiben kiderült, hogy ő maga egy nagy svéd király leszármazottja. Amikor látta az arcunkon a tisztelettel vegyes meglepetést elmondta, hogy számukra ez nem jelent többet, mint egy vicces történetet, ettől sem ő nem érzi többnek magát és senki nem fogja ettől másképp kezelni.

A Népfőiskola hatalmas fenyőfák között áll, és bár közel volt a buszmegálló, mégis egyik reggel három kis rénszarvast is láttunk a közelben. Az épület egyben kollégium is saját étteremmel és előadótermekkel és a felszereltségét jelzi, hogy minden terem, szoba elérhető lifttel vagyis kerekesszékesek számára is használható.

A két Lotti, mint bohóc

A bibliodráma találkozó megnyitóját két Lotta: két svéd háziasszonyunk celebrálta, mint bohóc. Ez már önmagában igen hőkkenetes volt számomra, hogy a Bibliával foglalkozó összejövétel vezetői mernek így beöltözni és játszani. Amint később kiderült nem volt véletlen a dolog, hiszen Svédországban egyre népszerűbb a templomokban a hétvégi bohócképzés és a nyitottabb helyeken időnként az istentiszteletek alatt is megjelennek ilyen bohócok, akik a megszokásból igyekeznek kimozdítani az embereket. Ha szükség van rá, oldottabbá teszik a légkört, hogy azok is meg merjenek szólalni, akik máskor nem mernek.

Úszkálás a többnyelvű társaságban

A kilenc országból érkező mintegy negyven résztvevőt három csoportba osztották, és a két és fél nap alatt változatlanok maradtak a csoportok. A csoportok nyelve ezúttal nem német volt, ahogy az más találkozókön szokott lenni, hanem angol. Voltak, akik mindkét nyelvet beszélték, de ha valaki csak az egyik nyelvet tudta, akkor mindig rugalmasan, ha kellett fordítással vagy magyarázatokkal áthidalták a hiányosságokat. Nagyon jó érzés volt ebben a nyelvi keveredésben lenni. Jókedvemben valahogy így képzelem el az egységes Európát. Mindenki hozzájárulhat a közöshöz a maga

¹ Lidingö kis sziget-városka Stockholm mellett.

módján, és az, ha szükséges a többiek segítségével minden különösebb felhajtás nélkül, el is jut a címzetthez.

A „fázós” finn vezetők

Minket, magyarokat egyenlő számban osztottak szét a három csoportba, így összességében mindegyik társaság munkájában részt vehettünk.

Én a finn pároshoz kerültem. A páros dominancia viszonyai egyértelműek voltak. Adott egy ősz, teológiai végzettségű, kimért férfi és egy mozgásművészetben jártas nő. Eleinte nagyon furcsa volt, hogy amikor már mindannyian izgatottan vártuk, hogy elkezdődjön a munka Matti-Pekka, a teológus, újabb és újabb „bemelegítő” gyakorlatokat vezényelt. Csak később jöttem rá, hogy nekik maguknak, a finneknek volt szükségük ilyen hosszú időre, hogy jobban átadhassák önmagukat a Biblia szövegének és megnyíljanak a csoport előtt. Mindenesetre jól megjegyeztem magamnak, ha valaha finn résztvevőknek csoportot kell vezetnem, nem várhatom el tőlük, hogy olyan könnyen beleugorjanak a szövegbe, ahogy azt mi itt Közép-Európában megszoktuk.

A csoportban két és fél napon át a magvető példabeszéddel foglalkoztunk.

Léna

Számomra a csoport egyik legnagyobb élménye az volt, hogy együtt lehettünk egy kerekesszékes svéd asszonnyal. Lénát elkísérte az egy éves kislánya és a férje. A közös játék alkalmával, amikor az volt a feladat, hogy játsszuk el, hogy milyen az, amikor kártevők megtámadják a földben lévő magot, az egyik csoporttag úgy magasodott Léna fölé, hogy egyik lábával egy széken állt, másikkal pedig a kerekesszékes karfáján. Ez akkor teljesen természetesen „jött”, nem tűnt kellemetlennek, hogy valaki emelvénynek használja a kocsit, amiben benne ül Léna. Léna mindenestül, a székével együtt részese volt a játéknak.

Közhely, hogy a kerekesszékesben ülő ember is ugyanolyan, mint a többi. De hiába tudtam ezt, nekem most adatott meg először, hogy közelebbről megismerkedjek valakivel, aki egy táv-irányítható kocsival tud csak közlekedni. Bizony eddig, ha megláttam valakit egy ilyen székben csak a megszeppent sajnálkozás volt bennem. Nem gondoltam arra, hogy esetleg ő lehet az egyik, akivel a legjobbakat tudok nevetni. Pedig ha páros gyakorlat volt és Lénával összekerültünk sokszor igazán jókat nevtünk. A csoportban kialakult kapcsolat tette azt is lehetővé,

hogyan elbeszéljünk a terhességéről és arról, hogy hogyan tud otthon ellenni a babával.

A visszajelzés

A testünkkel el kellett játszani, hogy mi vagyunk a kikelő mag, majd ezt az érzést, amit a mozgásban átéltünk meg kellett jeleníteni egy kartonlapon színes papírokkal. Ezek után párokban el kellett mondani a másinak, hogy mi van az elkészült képen. Egy nagyon vonzó, művész-kedvelő asszonnyal kerültem párba és megkértem, hogy noha nekem kéne beszélnem a saját munkámról, mondja el ő, mit lát az én általam készített képen. Így mindketten, elmondtuk a másik képéről az érzéseinket. A végén megköszönte, hogy így fordítottuk a feladatot. Később elmondta, hogy ő maga is vezet bibliodrámá csoportokat, és most megtapasztalhatta, milyen sokat adhatunk így egymásnak, ha nem a saját alkotásunkat „hangosítjuk ki”, hanem visszajelezzük a társunknak azokat az érzéseket, amiket az ő műve kelt bennünk.

Ajnu Karina-tól, a mozgásművészetben jártas csoportvezetőnkől egy légzéses-mozgásos imádságot kaptunk ajándékba. Sajnos elfelejtettem két mozdulatot, de igyekszem megszerezni és amint lehet, közreadom.

A tavaszi zápor

A kedvenc test-gyakorlatunk a „tavaszi zápor” vagy „zuhany” volt. Ebben a gyakorlatban párokban dolgozva megtisztítjuk egymást a ránk rakódott mindenféle szennyeződéstől, de átvitt értelemben mindenféle rossztól is. A pár egyik tagja kényelmesen állva becsukja a szemét majd a másik munkához lát. Először óvatosan lesöpri a „port” a másiktól. Egy-egy megtett mozdulat után megtisztítja egyik kezével a másikat, nehogy a „rossz vagy piszok” rajta maradjon. Először megtisztítjuk a hátat, a karokat, a mellkast óvatosan, majd a lábakat. Ezt követi a tavaszi zápor úgy, hogy a csukott szemű fején finom kopogó mozdulatokat tesz mindkét kézzel a frissítő ember. Ez olyan, mint egy kellemes masszírozás. A záport követi a kellemes frissítő zuhany oly módon, hogy a „zuhany” a csukott szemű fejtől kezdve gyors, erőteljes mozdulatokkal végighúzza a kezét egészen a párja lábáig, többször indítva a fejtetőtől, úgy, hogy körbeérje a társát. A mellkasnál és a fenéknél természetesen az intimitást meg nem sértve, óvatosan mozgatjuk a kezünket. A zárás az „aura-simítás”, vagyis a társa testét kb. egy arasznyi

távolságból, illetve ahogy éppen kellemesnek érzik- körbesimítja a feje búbjától a lábfejéig, szintén körben az egész testen.

A test tápláléka

Nem csak a foglalkozásokon kapott sokat a testünk, hanem a pompás vacsorák alkalmával is. A tengerparton voltunk, így természetesen sok-sok halfélét kóstolhattunk meg. Az egyik étel annyira ízlett, hogy itthon megpróbáltam leutánozni. Közzé is adom a receptet, érdemes kipróbálni.

Íme a rakott hering receptje

Hozzávalók:

- 4 nagy fej hagyma
- 2 kis doboz hering konzerv
- 1 kg krumpli
- 2 dl tejszín
- olaj, margarin, só

A krumplit megfőzzük, meghámozzuk, hagyjuk kicsit kihűlni, majd lereszeljük. Miközben fő a krumpli megtisztítjuk a hagymát, nem túl vékonyra felkarikázzuk, olajban üvegesre pirítjuk. Ügyeljünk rá, hogy ne égjen meg. Egy tepsit vagy jénai tálat kikenünk margarinnal, beletesszük a krumpli kétharmadát, elhelyezzük rajta a kisült hagymakarikákat, a krumpli meglocsoljuk az olajjal, ráhelyezzük a heringeket. A krumpli maradékát elrendezzük a tál tetején, rálocsoljuk a tejszínt. Ízlés szerint sózzuk. Sütőben 175-200 fokon sütjük, amíg a tetején megpirul a krumpli (kb. fél óra).

A családom és a vendégek, akik megkóstolták azon a véleményen voltak, ha mást nem hoztam a tarsolyomban csak ezt a receptet, már megérte kimennem Lidingö-be.

A Magyar Bibliodráma Egyesület által meghirdetett alkalmi Pasaréten
 Terv szerint havonta egy alkalom
 Szervezők: Eisenbarth Kriszta és Varga Péter Pius
 Első alkalom: 2004, március 22. hétfő 18-21 óra

Papp Beáta

„Ő pedig maga vitte a keresztet” (Jn 19,17)

Lassan egy hónapja, hogy első ízben „rövid bibliodráma alkalomra” gyűltünk össze a pasaréti gyülekezet termében. Sokfelől, sokféle várakozással érkeztünk, volt, aki sejtette, hogy „mire”, s jöttek érdeklődők is, akik először találkoztak a bibliodrámaival. A helyszín tágasságával, jó beosztásával, kényelmével igazán alkalmasnak ítélték.

Az ismerkedés köreiben egy-egy közös választásban találkoztunk mindig a magunkhoz hasonlókkal, kedvenc évszakunkat már együtt jelenítettük meg. Mozgásba lendülve kipróbáltunk sokféle járást, végül azt is, milyen valakit követni, s milyen az, ha minket követnek. Szentírási szakaszunkhoz „közelítve” keresztet formáltunk testünkben (pontosabban: érzékeltük a testi felépítettségünkbe belerejtett kereszt alakzatot), kitartva azt, majd azt próbáltuk ki hármas csoportokban, milyenné válik ez a kereszt, amikor kétfelől húzzák, amikor elengedik, majd amikor megtámasztják. Élményeinket kiscsoportban megosztottuk egymással. E nagyböjti bibliodráma alkalmon a keresztút stációiból az elsőt – Pilátus halálra ítéli Jézust – és a kereszttel való három elesést jelenítettük meg. Ítélet, megítélés, elítélés, hogyan lesz valaki vádló és hogyan vádlott, mi az igazság, saját életünkben hol vagyunk vádlók és hol megítéltek, s mindezt milyen lélekkel viseljük? Aki esik, miért esik, s mi történik, mikor háromszor esik, ha esem, hogy fogadom a segítséget, s én hogyan segítek az elesettnek, egyáltalán hogyan lehet segíteni annak, aki lenn van, s abból a lenti perspektívából mire nyílhat meg szemünk? A játékban a Szentírás üzenete újra kapcsolatba lépett életünk tapasztalatával, ahogyan nem mi járjuk Jézussal a keresztutat, hanem ő járja velünk életünk keresztútját, mellettünk, velünk, értünk. A játék által megsejtettünk valamit a válaszokból is. (Magam pedig választ kaptam arra a kezdeti kérdésekre is, hogyan lehet három órában „kerék” a bibliodráma. Hát így!)

Húsvétra készülén...

Részlet Wilhelm Willms „roter faden glück” című írásából. Fordította: Eisenbarth Kriszta

Lehet	én se támadnék föl akárkinek
halottat föltámasztani	aki szólít
csak elég mélyre	nem
kell lehajolni hozzá	valakinek valami gyönyörűt
fülünket rászorítva	kellene szólnia hozzám
meghallani hogy mégis van benne élet	valami fölülmúlhatatlanul gyönyörűszépet
még abban is	megértem a halottakat
ki néma mint a sír	hogy fekvé maradnak
miért is ne	másik oldalukra fordulva
azokban is	a másik oldalukkal afelé
kiknek már szaga van	ahol...
miért is ne	lélegzetelállítóan szép lehet
lehetne előhívni a lázárokat	ki akar onnan átfordulni
halálukból	ide mifelénk
lázár... jöjj elő!	fölbredni
még azokat is	föltámadni
a halottakat jól kell megszólítani	látjátok-e hogy egész földünk
akkor majd meglátjuk	egyetlen sírgödör
hogy recseg és ropog	sír sír mellett
ahogy összeilleszkednek csontjaik	ők unatkoznak nálunk
és hús nő rájuk	elalszanak
és bőr	mélyen
és hogyan ered meg a vér az erekben	jönnie kell valakinek
hogyan mozdulnak	aki meghív
hogyan fordulnak	a nagy ünnepélyre
felénk, hozzánk	meghív a nagy boldogságra
hogyan perdülnek táncra	hiszen mindannyian
táncra - mondom néktek	boldogtalanságunkba pusztultunk bele
van ilyen	
több van annál	ha halott volnék
mint amit gondolni merünk	jönnie kellene valakinek
 	rendkívülinek rendkívülien
ha halott lennék	hogy érdemes legyen megfordulnom

Hétköznapi rizikó

6. Európai Bibliodráma-kongresszus
2004. május 17-21.
Gelnhausen, Németország

Falvay Dóra beszámolója

Mindennapi rizikónkat add meg nekünk ma

Ó, be kár, hogy nem lehettetek ott ti is Gelnhausenben!

Megint meredeket mulattunk, a téma pedig a következő volt: A mindennapi kockázat.

Gerhard Marcel Martin egy gondolat kísérletet vetett elébünk – a Miatyánk kulcsszavait helyettesítsük a „rizikóval” (esetleg „kockázattal”, a ford.). A mindennapi kockázatért szóló ima jegyében merészkedtünk bele a műhelymunkákba.

A bibliodráma maga is kockázat, copyright by GMM.

Merőben szokatlan reggeli áhítatok emelték a kockázat fényét: a szakrális-meditatív-révülős zene és misztikus szöveg meghallgatása után (utóbbi ráadásul angolul, ez sokunk számára több mint elég volt a titokzatosságból) párokat alkottunk és sétálgatás közben álmainkat osztottuk meg egymással, melyeknek emléknymát aztán papírszalagokon rögzítettük, s ezeket tibeti buddhista „imazászlók” módjára a kertben szanaszét helyeztük el. A végére már minden fa és korlát tele volt lengedező álmokkal.

A műhelymunkák során merészelhettünk vízen járni, sőt úszni, ellenséget elcsábítani s aztán férjünk elébe állni, nyilvánosság előtt énekelni, sárkánnyal illetve angyalokkal küzdeni, nyüzsgő embertömeg és autók közepette álmodni, mesterünket

elárulni illetve ügyét képviselni... egyszóval, a Biblia szövegeivel (s talán az őket ihlető Szellemmel) találkozni, ütközni, szembesülni.

Nagyszerűen illettek mindehhez az előadások: Marcel Martin száraz humorú, tudósan provokatív szöszenetei, Annelie Keil professzor asszony megrázó vallomása az emberélet válságairól, valamint Ernili Martensnek, a hamburgi tűzoltóság lelkipozdójának beszámolója munkája mindennapjairól.

Méltó lezárás volt végül az ünnepi este a „merész” toalettekkel, a világ minden tájáról származó kenyér- és süteményfélékkel, a fenséges vacsorával és a The very last hemd shop együttes vérpezsdítő talpalávalójával.

Másnap délelőtt házigazdáink úti áldással bocsátották el a társaságot, csak a Grundtvig-programban résztvevő csoport maradt még együtt az utolsó konzultációra és a könnyfakasztó, de remélhetőleg nem végleges búcsúra. Valahogy módját találjuk a további együttműködésnek, és addig is imádkozhatunk mindennapi kockázatunkért. Kijut idehaza is.

A 6. Európai Bibliodráma-kongresszus logoja

„Ahol a kincsed, ott a szíved is!” (Mt 6,21)

NEMZETI BIBLIODRÁMA MŰHELY

nemzetközi kitekintéssel

2004. június 3-6, TAHI, Szív Lelkigyakorlatos Központ

Témánk két alapidokumentum.

- **„Bibliodráma-karta”** Az EU-Bizottság Socrates-Grundtvig programja által támogatott *„Hosszútávú európai bibliodráma továbbképzés”* című nemzetközi tanulási kapcsolatban magyar részvétellel is kidolgozott dokumentum – hivatalos nevén: *Európai bibliodráma-hálózat, európai tanulási kapcsolat* – megvitatása
- A **„Hegyi Beszéd”** néven ismertté vált jézusi tanításgyűjteménynek, azaz az újszövetségi Szentírás (egyik) alapidokumentumának bibliodramatikus „megszólaltatása”.

Összejövetelünk célja, hogy a magyar bibliodráma mozgalomban tevékenyen részt vállalók megoszthassák egymással a bibliodrámaival kapcsolatos nézeteiket, tapasztalataikat és gyakorlati képességeiket.

A műhelymunka szerkezete, formája:

1. az európai bibliodráma alapidokumentum egy-egy fejezetének kiscsoportos megvitatása egy-egy külföldi bibliodramatikus kolléga részvételével – az észrevételek plénum előtti összegzése.
2. A Hegyi Beszéd valamely rövidebb részletének bibliodramatikus „bemozdítása”, „megszólaltatása” egy-egy vezető-páros irányításával, amelyet csoportos reflexió követne.

A vezető-páros, (esetleg hármas) döntse el, hogy választott szövegével a bibliodramatikus folyamat melyik szakaszában, milyen technikákkal, eszközökkel szeretne dolgozni. A különféle bibliodramatikus hagyományoknak megfelelően a bibliodramatikus folyamatnak természetesen többféle szakaszolása lehetséges, főként pedig az elnevezések sokszínűek, ezért mindenki saját tapasztalataiból meríthet.

A mindössze 1 ÓRÁS vezetési egységek megelevenítésében és az ezt követő reflexiókban a jelenlévő bibliodráma-társak részvételére számíthatunk.

Javasolt bibliodramatikus szakaszok, egységek:

I.) (Szakaszolás: Warns/Fallner: Jerikó rózsája nyomán)

- a) 1, belebocsájtkozás és ráhangolódás
- b) 2, megérintődés, konfrontáció
- c) 3, azonosulás és „összekülönbözés”
- d) 4, differenciálás, aktualizálás
- e) 5, összefoglalás, rituálé és búcsú

II, (Szakaszolás G.M.Martin: Bibliodráma könyve nyomán)

- a) A szöveggel történő találkozás első szakasza (korlátozott szubjektivitás)
- b) Az „objektívizálás” szakasza
- c) Az elsajátítás (interiorizáció) és a reflektált szubjektivitás szakasza
- d) Az alkalmazás (applikáció) szakasza /alkalmazás régi és új problémákra; átvitel (transzfer)/

III. (Pszichodramatikus megközelítés)

- a) 1, Ráhangolás a témára ill. a textusra / érzékelés, testbeszéd
- b) 2, Találkozás a szöveggel, a témával / játékkínálatok
- c) 3, Mélyítés, komplex megközelítés / szerepjáték, csoportjáték
- d) 4, Összegyűjtés, visszacsatolás, rituálé, lezárás

Kérjük, hogy **mihamarabb, de legkésőbb május 1.-ig jelentkeztek a vezetőtárs** megjelölésével a következő drótposta ill. postacímre: Kriszta.Eisenbarth@axelero.hu / 1122 Bp. Ráth György u.34 (Tel. 3 554 504)

Az időpont szigorú betartása az összejövetel végleges rendjének kialakítása végett nagyon fontos. A szervezést azzal is segítenéd, ha jelzed, hogy nem veszel most részt a nemzeti bibliodráma-műhelymunkában ill. azt is, hogy tudomásod szerint kit kellene még feltétlenül megszólítanunk, mint a bibliodráma-mozgalom tevékeny résztvevőjét.

A rendezvény június 3.-án csütörtökön 18 órakor kezdődik, de már déltől el lehet foglalni a szobákat. Június 6.-án vasárnap ebéddel zárunk (kb. 13 óra).

Megközelíthetőség: Az Árpád hídtól vagy Szentendréről az Esztergom felé tartó buszokkal. Tahi Hídfő megállónál kell leszállni és menetirányban vagy 20 m-t előre haladva balra, a hegy felé a Bartók Béla útra befordulni. Maximum 10' gyaloglással éritek el a Villasor 5-7 épületet, a Szív Lelkiségi Központot. (Tel.: 26/387 162)

A rendezvény fő támogatója Grundtvig-2 EU-s program keretében a Csillaghegyi Evangélikus Gyülekezeti és Templomépítő Alapítvány, amely a Magyar Bibliodráma Egyesülettel karöltve

örömmel hívja az érdekelteket.

Költségek: 3000 Ft/ nap/ fő (fejenként összesen: 9000 Ft)

Elhelyezés: Olyan egyágyas szobákban, amelyek párosával egy közös fürdőszobával rendelkeznek.